

Tide tage saadanne Forholdsregler, at vi ere sikre paa at fæstne vort Renomé i Udlandet. De Begivenheder, der forefaldt i Sommer med Hensyn til vor Eksport til Norge, have heller ikke kunnet andet end bestyrke mig — og jeg haaber ogsaa ærede Medlemmer af dette høje Ting — i den Tro, at det er nødvendigt for os at foretage Skridt til at sikre os, at man i Udlandet betragter danske Varer som virkelig gode. Jeg havde den Følelse i Sommer lige over for de ubehagelige Tilfælde, der indtraadte med Eksporten til Norge, at jeg stod ret magtesløs paa dette Omraade, og det er denne Mangel, der skulde afhjælpes ved dette Lovforslag. Det andet Hovedformaal, der her sigtes til, er at ordne den indenlandske Forhandling paa mere tilfredsstillende Maade end hidtil. Der er jo sikkert i Landbrugskredse fuldstændig Enighed om, at Tilstanden, som den nu er, ikke er tilfredsstillende for Landbruget. Det er blevet fremhævet saa tit her og mange andre Steder, at det, at man her i Landet kan nægte Modtagelse af Kød, som man officielt har erklæret for god Udførselsvare, er en fuldstændig uholdbar Stilling, lige saa vel som det ogsaa er fremhævet og vistnok med Rette, at de Regler, som i forskellige Byer ved Sundhedsvedtægterne ere indførte med Hensyn til Indførsel af Kød i vedkommende Kommune, ere saa byrdefulde, saa besværliggørende for Landbrugets Afsætningsforhold, at de endogsaa i enkelte Tilfælde maa siges at nærme sig stærkt til Forbud.

Med Hensyn til Eksporten skal jeg gøre en Afstikker og fremsætte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) — det var det ærede Medlem, jeg sigtede til før, da jeg sagde, at der fra en enkelt Side var fremkommet principielle Indvendinger mod Lovforslaget. Det ærede Medlem syntes mig, saa vidt jeg forstod ham, at være en Modstander af hele Lovforslaget. Det var ikke, fordi man fandt den nuværende Ordning tilfredsstillende, jeg havde tværtimod Indtrykket af, at han ønskede, at der skulde gaas skrappe til Værks, han brugte endog det Udtryk, at man ikke behøvede at bøje sig for Højesteretsdommen, og at der nok var andre Veje end den, her foreslaas, ad hvilke man kunde naa en tilfredsstillende Ordning. Jeg skal bemærke til ærede Medlemmer, at det ærede Medlem nok skal faa at se, at de andre Veje, han tænker paa — jeg kender dem ikke, men har dog nogen Forestilling om, hvad det er — ikke vilde vise sig overordentlig

lette, og at det vil vise sig mere praktisk at gaa den her foreslaaede Vej, om man end ikke derved opnaar fuldt ud, hvad det ærede Medlem har tænkt sig. Men hvad der særlig giver mig Anledning til at henvende et Par Ord til det ærede Medlem, var hans Bemærkninger om min Stilling til Udførslen af levende Kvæg lige over for Spørgsmaalet om Slagtning. Det ærede Medlem udtalte, at han havde det Indtryk, at jeg sympatiserede stærkest — jeg erindrer ikke hans Ord nøje, men saaledes var da Tanken — med Slagtning, hvorimod jeg ikke havde det rette Syn paa Udførslen af levende Kvæg, og han tilføjede, at mulig var de Indberetninger, som jeg modtog fra Konsulent Arup i Hamborg, medvirkende til min Opfattelse i dette Spørgsmaal. Jeg skal hertil bemærke, at hvis det ærede Medlem havde godtgjort sin Opfattelse med Grunde, havde det været mig muligt at imødegaa denne. Men da det nærmest er en Følelæssag, som det ærede Medlem har givet Udtryk, er jeg ikke i Stand til at imødegaa den. Jeg kan kun sige, at jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har denne Opfattelse, og ganske bestemt kan jeg sige, at Indberetningerne fra Konsulent Arup ingenlunde have influeret paa mig i den Retning, at jeg skulde interessere mig mere for Slagtning end for Udførsel af levende Kreaturer. Maaske det ærede Medlem har faaet det Indtryk af Konsulent Arups Virksomhed, at den kunde tendere mod Slagtning, fordi der overhovedet paa det Omraade, som vedrører Udførsel af levende Kreaturer, er saa grumme lidt at gøre for os i Øjeblikket — vi maa finde os i de Bestemmelser, som ere indførte i Tyskland — hvorimod der paa det Omraade, som vedrører Indførsel af Kød i Udlandet, er saa overmaade meget at gøre. Det er da ganske naturligt, at i det sidste Aars Tid er den Virksomhed, som vedrører Udførsel af slagtet Kød, sprunget mere i Øjnene end den Virksomhed, som vedrører Udførsel af levende Kvæg fra Danmark til Tyskland, og jeg skal kun her udtale, at jeg vedblivende ønsker og haaber, at der ikke vil blive lagt større Hindringer, end der allerede nu er, for vor Udførsel af levende Kvæg. Særlig er det mit Ønske, at Danmark — og her tænker man jo specielt paa Jylland — vedblivende skal kunne nyde godt af den Fordel, der er ved at udføre levende Kvæg, sammenlignet med slagtet Kød. Jeg skal til enhver Tid være rede til at støtte enhver Bevægelse, der er oppe for at skabe bedre Forhold paa dette